S-A STINS FĂCLIA OLIMPICĂ ÎN REGIUNEA CRIȘANA?

Pe marginea conferinței organizației regionale UCFS Crișana

Conferința organizației regionale Crișana a constituit evenimentul cel mai important pentru sportivii și cadrele tehnice ale mișcării sportive din această regiune, deoarece a avut menirea de a analiza complex întreaga activitate desfășurată în ultimii doi ani care au trecut de la precedenta conferință.

Cu acest prilej s-au scos în evidență rezultatele înregistrate de mișcarea sportivă din regiune, au fost analizate lipsurile existente și cauzele lor, stabilindu-se totodată și orientarea ce trebuie dată activității viitoare.

În domeniul **activității sportive de masă**, un număr de aproape 61 000 de persoane din regiune au devenit purtătoare ale Insignei de polisportiv. Peste 15 000 au obținut insigna în anul 1966. În 439 de asociații — din cele 510 existente — s-a desfășurat campionatul respectivelor unități, la care au participat 56 000 de tineri și oameni ai muncii. S-au organizat anual — în medie — 1 500 de duminici cultural-sportive și 300 de acțiuni turistice. S-au inițiat frumoase acțiuni ca: dialoguri cultural-sportive între comune învecinate, festivaluri ale tineretului și, pentru prima dată, competiții pe ramuri de producție dotate cu Cupa S.M.T., G.A.S., C.A.P., minerilor, metalurgiștilor la atletism, fotbal, haltere, volei.

Sportul de performanță al regiunii Crișana este reprezentat în primele categorii ale țării de echipele: Crișul la **polo**, Alumina (m) la **volei**, Dinamo (m) și Crișul (f) la **baschet**, ca și unele participări în etapele finale la unele sporturi individuale: **box, lupte, sărituri** și **scrimă**. În categoriile secunde participă: Crișul la **fotbal**, Spartac Salonta (f), Institutul pedagogic (m) și Voința (f) Oradea la **baschet**, Favorit Oradea la **handbal** (f), Crișul și Marghita la **lupte**, precum și echipa selecționată a regiunii la **atletism**.

După această „oglindă" se mai pot puncta cîteva situații statistice care au graiul lor: 771 secții afiliate, 11 280 sportivi legitimați, 3 961 sportivi clasificați, 173 antrenori calificați, 181 profesori de educație fizică.

Pentru unele rezultate obținute în sportul de masă se pot evidenția raioanele Crișul și Oradea (festivalurile cultural-sportive), Beiuș, Marghita, Șimleu, Salonta (centre de inițiere și construirea unor baze sportive simple), clubul „Crișul" (turism).

În privința sportului de performanță putem evidenția comportarea echipei de volei Alumina în categoria A.

Raportul și discuțiile purtate, au arătat serioase rămîneri în urmă în toate importantele domenii de activitate. Însuși consiliul regional UCFS a apreciat că nu și-a adus contribuția, decît într-o mică măsură, la organizarea timpului liber, pentru întărirea sănătății, dezvoltarea fizică și reconfortarea după orele de muncă a tinerilor și a oamenilor muncii.

În raioanele Gurahonț, Salonta, Șimleu, Aleșd, Ineu, activitatea de masă se desfășoară sporadic, cuprinzînd un număr mic de țărani cooperatori, iar în orașul Oradea, multe asociații mari, cum ar fi Alumina, Înfrățirea, Asbotermo, I.T.O., Plastica ș.a., neglijează această activitate. Astfel, s-a manifestat mult formalism și superficialitate, [illegible], nepăsare.

Procente scăzute

• Din numărul de locuitori ai regiunii Crișana, doar 7 la sută sînt atrași către practicarea în forme organizate a exercițiilor fizice, cum ar fi campionatul asociațiilor [illegible]

• Dintre cei circa 350 000 de tineri cuprinși între 5 și 29 ani (adică între vîrsta începerii specializării sportive și aceea a terminării consacrării în sport), abia se depășește numărul de 10 000 sportivi legitimați în secții. Cîte talente se ascund oare printre ceilalți 340 000 de tineri?

• Procesul de instruire merge atît de slab, încît numai aproape 4 000 sportivi au putut obține o clasificare sportivă. În ce constă valoarea sportivă a regiunii, dacă 3 416 sînt sportivi de categoria a III-a și juniori?

• Media de 450 sportivi pe raion angrenați în campionatele raionale, adică 6,5 la sută din populația raioanelor, este departe de a fi mulțumitoare. De exemplu: raionul Ineu organizează campionate raionale la 3 ramuri sportive (atletism 4 echipe, handbal 4 și fotbal 6)!; raionul Oradea și Șimleu la 4 sporturi: atletism, fotbal, handbal, popice sau volei.

• Un număr de 123 000 elevi au fost neglijați în etapa pe școli a campionatelor republicane. Oare numai 7 200 elevi din școlile generale, profesionale și licee au putut fi atrași în această frumoasă întrecere interclase și interșcoli?

Atenție la calitatea muncii

• Echipa de polo a regresat în 1966 față de 1965, iar selecționata regiunii de atletism a retrogradat din A în B.

• Raportat la clasamentul valoric republican — în sporturile olimpice — regiunea Crișana deține locul 13 la seniori și 11 la juniori, fapt ce arată o stare cu totul necorespunzătoare a sportului de performanță.

• Cei 2 sportivi nominalizați la polo, sărituri și scrimă pentru J.O. din 1968 de la Ciudad de Mexico n-au mai putut fi ținuți în evidență de federații în acest an, deoarece nici unul nu a realizat obiectivul stabilit în 1966. De exemplu: **Mesaroș Eva** la 100 m: planificat 12,2 — realizat 12,4, la 200 m: 24,8 — realizat 26,1; **Toth Adalbert** la 400 m: planificat 49,5 — realizat 52,2.

Sporturile olimpice neglijate

Dacă există o preocupare pentru sporturile neolimpice (cu toată valoarea lor modestă), pentru atletism, box, ciclism, gimnastică, lupte, haltere, natație, scrimă și tir, ea este extrem de slabă sau inexistentă.

• Orientarea dată de plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS, de a se pune accentul pe sporturile olimpice nu și-a găsit aplicarea în regiune.

• Repartiția teritorială a sporturilor este departe de a fi corespunzătoare. De atletism se poate vorbi numai la Beiuș și Ineu, de baschet și box la Salonta, iar de lupte la Marghita. În rest, activitatea de performanță este ca și inexistentă. Toată „puterea" sportivă este concentrată în orașul Oradea (17).

Risipă exagerată

În ultimii doi ani pentru sportul de performanță s-au cheltuit șase milioane lei. În afara promovării echipei de volei Alumina, toate celelalte echipe — deși aflate în plin campionat — ocupă locuri foarte modeste, în a doua jumătate a clasamentelor.

• În anul 1966 s-au cheltuit pentru atletism aproape 500 000 (fără investițiile din baza materială), iar rezultatul producției a fost... UN SPORTIV DE CATEGORIA I !?! (Costin Margareta). Ce ar fi să adăugăm și cuantumul anilor precedenți? Ce au de spus antrenorii A. Szolnai, soții Kiss, C. Krupka și alții, care activează de 10 ani în Oradea?

• Ce au de spus și cei 6 antrenori (în special Em. Freund și A. Fechete) ce activează în domeniul natației, față de cei aproape 300 000 lei ce se cheltuiesc anual, fără rezultate de valoare sau sportivi de perspectivă? Să fi secat izvorul talentelor, așa cum susțin antrenorii? Cum se poate explica atunci faptul că bazinul este folosit doar 3—4 ore pe zi de circa 100 sportivi, iar în rest este gol?

• Suma de 1 000 000 lei cheltuită pentru desfășurarea calendarului sportiv în comparație cu cei 100 000 lei afectați pregătirii, deci creșterii performanțelor, nu poate fi o balanță echitabilă și necesită o restructurare a sistemului competițional.

Cauze cronice

Faptul că rezultatele sportive ale regiunii Crișana nu se ridică la nivelul condițiilor existente se explică și prin existența unor cauze care au devenit cronice.

• Astfel, nivelul de calificare al majorității antrenorilor este destul de scăzut. În regiune există 4 antrenori de categoria I, 17 de a II-a, 64 de a III-a, 81 de a IV-a.

În general nu există preocupare pentru promovarea antrenorilor în categorii superioare. Din cele 114 persoane cuprinse în evidența lectoratului regional participă în medie 15—20. N-au nici o prezență: Krupka (atletism), Szantai, Thelmainer (scrimă), Pantiș (gimnastică), Laiceac (natație), Filip (polo) ș.a.

• În egală măsură influențează negativ boala jumătăților de normă. Pe lîngă cele 28 norme întregi, mai există încă 48 de jumătăți. Ele domină la atletism, natație, box, lupte, scrimă, fotbal.

• Prin sălile și terenurile de sport, mijloacele moderne de pregătire nu și-au găsit încă locul. Lipsesc halterele, sacii cu nisip, papucii metalici, manechinele, arcurile dinamometrice, băncile reglabile, cadrele izometrice etc.

• Conținutul pregătirii sportivilor are un exagerat caracter specific. Totul se rezumă la folosirea obiectivului specific (minge, apă, mănuși etc.), iar partea pregătitoare a lecției, acolo unde există (**box**: A.S. Armata și Crișul Oradea; **scrimă**: Crișul, Școala sportivă) e confundată cu pregătirea fizică multilaterală.

• Efectivele reduse ale echipelor îngustează baza de selecție: **baschet**: Crișul (10), Voința (13), Pedagogic (12), Salonta (14), Dinamo (15); **polo**: Crișul (13); **volei**: Alumina (12). La aceste efective reduse de antrenament, dacă se adaugă și frecvența de 50—70 la sută, rezultă clar situația nesatisfăcătoare a sportului de performanță din regiunea Crișurilor.

Există rezerve de redresare și progres

În cuvîntul rostit de tovarășul Dumitru Păulescu — secretar al Comitetului regional Crișana al P.C.R. — s-a arătat că munca de îndrumare și control pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid s-a desfășurat slab, din cauză că se irosește mult timp în ședințe și pentru întocmirea a tot felul de hîrtii. Activitatea depusă de mulți profesori de educație fizică în școli a fost lipsită de eficiență, deoarece nu se văd încă rezultatele în sportul de performanță. Nici munca educativă nu s-a ridicat la nivelul cel mai înalt. În final, vorbitorul a arătat că în regiune există condiții și cadre capabile să ridice prestigiul sportiv al regiunii, printr-o mobilizare generală și o mai bună valorificare a întregului fond existent.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul Miron Olteanu, vicepreședinte al Consiliului General al UCFS, care a tras concluziile conferinței. În afara problemelor ridicate de darea de seamă și în discuții, vorbitorul a scos în mod mai pregnant la suprafață lipsurile esențiale care au existat: slabul spirit de răspundere — moral și material, lipsa de pasiune și entuziasm, formalismul și superficialitatea unor cadre tehnice și în special din partea activului salariat. Tovarășul Miron Olteanu a demonstrat în mod practic că există mari rezerve și posibilități de redresare și progres ale sportului din regiunea Crișana. Baza materială care încă nu satisface pe deplin, chiar în condițiile actuale poate să contribuie la dezvoltarea sportului. De exemplu: există 412 terenuri de volei și numai 54 echipe într-un sistem competițional, 275 terenuri de fotbal cu 97 echipe, 61 săli de gimnastică și numeroase amenajări pentru atletism. Criticînd stilul defectuos de muncă bazat pe rutină, vorbitorul a trasat jaloanele principale care trebuie să stea la baza activității viitoare, printre care: — intensificarea muncii de propagandă în vederea convingerii cetățenilor de a practica cu regularitate forme organizate de mișcare pentru dezvoltarea fizică, întărirea sănătății și reconfortarea lor după orele de muncă; — lărgirea mijloacelor de recreare în timpul liber; — lărgirea activității competiționale locale; — mărirea efectivelor secțiilor prin formarea grupelor de copii, juniori și tineret, mai ales la sporturile olimpice; — organizarea științifică a procesului de instruire, punîndu-se accent pe folosirea instalațiilor, aparaturii și metodelor moderne de pregătire; — necesitatea îmbunătățirii activității cabinetului metodico-științific regional.

★

Planul de măsuri adoptat de conferință atestă din plin faptul că într-o perioadă de 2—3 ani sportul de performanță va fi pus pe „linia de plutire", iar făclia olimpică, nestinsă încă, va putea arde puternic în regiunea Crișana.

★

Conferința a ales organele conducătoare ale mișcării sportive regionale, din care fac parte Costică Rusu — ca președinte al Consiliului regional al UCFS, A. Tordai și I. Cîmpeanu — ca vicepreședinți.

CORNELIU RADUȚ

Contribuția la formarea loturilor republicane și olimpice trebuie să fie mai substanțială

(Urmare din pag. I)

contribuit prin muncă neobosită antrenori pricepuți, oameni entuziaști care își desfășoară activitatea cu pasiune, animați de dorința de a face o treabă bună. În această categorie se află antrenorii I. Matei (schi), Elena Sima (gimnastică), G. Cernăianu și N. Marinescu (fotbal), M. Dumitrescu (volei), A. Sedamet (lupte), Sima Zosim (ciclism).

Dar, după cum s-a remarcat și în darea de seamă, ca și în discuțiile ce au avut loc, sportul de performanță din regiunea Ploiești nu se situează la nivelul cerințelor actuale, iar dacă avem în vedere ramuri sportive de bază ca atletismul, natația, gimnastica, sporturi care asigură tinerilor o pregătire multilaterală vom vedea că în unele direcții treburile nu sînt nici de nivelul unui indulgent satisfăcător. Exigențele sînt sporite fiindcă este vorba de o regiune cu mari posibilități, cu o veche tradiție în sportul românesc, o regiune care a probat de atîtea ori că poate da sportivi cu care să ne mîndrim. „Producția" clubului Petrolul și a asociațiilor sportive din regiunea Ploiești este slăbuță. S-au cîștigat 34 de titluri de campioni, dar multe între ele sînt la juniori și la ramuri sportive neolimpice. Trebuie arătat că în doi ani în loturile naționale au fost chemați doar 66 de sportivi ploieșteni, iar în lotul olimpic figurează numai 8. În prezent, doar 60 de sportivi de aici sînt nominalizați, dintre care opt pentru lotul olimpic. Destul de puțin pentru o regiune unde muncesc 108 antrenori (unii muncesc, alții...) și peste 500 de profesori de educație fizică, dintre care 238 cu calificare superioară. Este insuficient dacă ne gîndim doar la clubul Petrolul, principala unitate a sportului de performanță din regiune, club încadrat cu un număr corespunzător de antrenori și cu o bună bază materială.

Această rămînere în urmă a sportului de performanță din regiunea Ploiești, pentru care consiliul regional UCFS a fost criticat în repetate rînduri, se datorează în primul rînd slabei munci desfășurate de antrenorii și tehnicienii de aici, exigenței scăzute în procesul instructiv-educativ, dezinteresului unor antrenori în a depista și pregăti sportivi de certă valoare. Pasul pe loc se datorește, de asemenea, controlului insuficient exercitat de conducerile secțiilor, activiștii clubului Petrolul și organului regional UCFS. E de neînțeles cum e posibil ca într-o regiune ca Ploiești, unde învață mii și mii de elevi în școlile generale, licee și școlile profesionale, multe formații să ducă lipsă de sportivi. Antrenorii au uitat, se pare, de școală, de acest izvor nesecat de cadre și în multe secții pe ramură de sport mai sînt menținuți sportivi plafonați, fără perspectivă, care nu mai fac față cerințelor actuale de antrenament. Așa stau lucrurile cu echipele de volei și baschet de la clubul Petrolul, cu cea de rugbi de la Constructorul Ploiești, cu formația de box de la Metalul Ploiești. Pornind de la selecție, făcută de multe ori la întîmplare, mergînd pînă la calitatea procesului de instruire, se constată că mulți antrenori nu lucrează în perspectivă, că antrenamentele efectuate de ei nu au un conținut științific deoarece și-a făcut loc rutina, ei nefiind receptivi în fața noului. Rezultatul: antrenori ca Gh. Tătaru, I. Mihăilescu, C. Cristea, de mult timp nu mai dau rezultate pe măsura cerințelor.

Atletismul, natația, gimnastica și boxul sînt sporturi cu o slabă activitate în această regiune. În țara gimnastei Elena Ceampelea, nici un sportiv de aici nu face parte din lotul olimpic la aceste ramuri de sport. La atletism, recordurile au o valoare foarte slabă și unele mai dăinuie de 8, 10 și 12 ani. La gimnastică, Elena Ceampelea a rămas un caz „singular" pentru că acest sport în școli a regresat simțitor, iar boxul cu multe tradiții la Ploiești și la Cîmpina a dat serios și el înapoi.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul activiști cunoscuți, cu multă experiență, oameni cu tîmplele albe ca Petre Tudoran, președintele comisiei regionale de popice și Alexandru Răducu, președintele comisiei de volei de la clubul Petrolul. Primul a vorbit despre dezvoltarea sportului, despre succesele repurtate în ultima vreme de popicarii ploieșteni. Tov. Alexandru Răducu a vorbit — în cuvîntul său — de pasiunea de care trebuie să dea dovadă activiștii sportivi, factor important în dezvoltarea sportului. Fără dragoste pentru meseria aleasă, fără o dăruire totală a antrenorilor și profesorilor de educație fizică, munca acestora nu va da rezultatele așteptate. Profesorilor de educație fizică li s-au dat ca exemple numeroși activiști sportivi, oameni care de ani de zile dăruiesc ore din timpul lor liber organizării competițiilor sportive, îndrumării tinerilor sportivi. Printre alți prof. de educație fizică au vorbit Paula Abramescu, de la Liceul din Pucioasa, și Ion Necșulescu, de la Școala generală din comuna Voarele, raionul Teleajen. Acești tineri profesori au arătat necesitatea unui sprijin mai eficient în dezvoltarea bazei materiale și dotarea cu echipament a școlilor și a unei îndrumări competente a profesorilor de educație fizică. Ei au criticat unele carențe în programarea competițiilor școlare, fiindcă de multe ori nu s-a ținut cont de condițiile materiale din școala respectivă, de perioada în care erau programate aceste întreceri. Prof. Necșulescu arăta insuficienta documentare tehnică a profesorilor de specialitate, a materialelor care să le reîmprospăteze cunoștințele. El amintea de utilitatea unor schimburi de experiență cu profesorii și antrenorii care au obținut rezultate bune. Să se organizeze cu profesorii lecții practice și demonstrații pentru însușirea unor elemente nou apărute în metodica modernă, în raioane să vină cadre competente pentru a da sprijinul necesar. Tov. Constantin Oană, prim-secretar al comitetului regional al U.T.G., a vorbit despre sarcinile organizațiilor U.T.C. în dezvoltarea turismului, în organizarea întrecerilor sportive, în angrenarea unei mase tot mai largi de tineri și tinere în practicarea sportului. Vorbitorul s-a ocupat pe larg de necesitatea ca organele și organizațiile U.T.C. să se ocupe în mod corespunzător de educația sportivilor, să combată cu tărie manifestările de indisciplină de pe terenuri și din viața de toate zilele ale unor sportivi. Tov. Marin Gașpar, șeful secției regionale de învățămînt, a arătat, printre altele, că sportul din școlile de pe cuprinsul regiunii nu e la nivelul cerințelor. Recentele instrucțiuni comune ale M. I. și Consiliului General al UCFS au dus la o oarecare înviorare, dar continuă mentalitatea unor conduceri de școli, cadre didactice și părinți că sportul ar dăuna învățăturii. Lipsa de pasiune a unor profesori de educație fizică influențează negativ dezvoltarea sportului în anumite școli și licee. Secțiunea de învățămînt va lua toate măsurile pentru îndreptarea lucrurilor în așa fel încît sportul școlar din regiunea Ploiești să se situeze pe o poziție fruntașă, să devină principala sursă de elemente pentru sportul de performanță de aici.

Printre alte probleme privind dezvoltarea sportului de masă și de performanță, hotărîrea conferinței regionale prevede obiective importante pentru perioada 1967—1968: să crească numărul maeștrilor sportului, sportivii de categoria I să ajungă la 220, să se doboare 150 de recorduri regionale etc. Condiții de îndeplinire sînt, dar aceasta depinde de modul cum vor munci antrenorii din regiune, de felul cum vor depista elementele talentate și le vor pregăti, de folosirea la maximum a bazei materiale existente. Noul organ ales va trebui să-și mobilizeze toate forțele pentru ca contribuția regiunii Ploiești la formarea loturilor republicane și olimpice să fie mai substanțială. Să-și îndrepte atenția spre sportul școlar. Din constatările făcute nu de mult a reieșit că doar 10 la sută dintre elevi practică sportul în afara orelor de educație fizică, și aceasta în cazul unor licee mai bine cotate, în altele procentul fiind foarte slab.

În cadrul discuțiilor a luat cuvîntul tov. ION SÎRBU, secretar al comitetului regional Ploiești al P.C.R. Subliniind importanța pe care o are sportul în educarea și formarea omului noii noastre societăți, vorbitorul a reliefat unele rezultate bune înregistrate în organizarea și desfășurarea activității sportive de masă. După ce a evidențiat rezultatele bune ale unor sportivi ploieșteni, tov. Ion Sîrbu, a insistat asupra unor rămîneri în urmă în sportul de performanță. Antrenorii și profesorii de educație fizică, a spus printre altele vorbitorul, au datoria să se ocupe temeinic de depistarea și pregătirea sportivilor. Este necesară îmbunătățirea activității sportive în școli, unde situația nu se prezintă la nivelul cerințelor. În regiune s-au făcut eforturi sporite pentru asigurarea unei baze materiale corespunzătoare. Deși aceasta nu este încă pe măsura cerințelor tot mai mari, trebuie să spunem că nu peste tot este întreținută și folosită în mod chibzuit. În activitatea sportivă de la nivelul asociațiilor, pînă la etapele superioare ale campionatelor republicane, trebuie să se aibă în vedere calitatea competiției, perspectiva obținerii unor rezultate bune. Pe viitor organizațiile de masă din regiune au datoria să sprijine în mod permanent consiliul regional UCFS în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin. Organele și organizațiile U.T.C. au sarcini precise în direcția dezvoltării sportului. Ele trebuie să organizeze acțiuni turistice, să mobilizeze tineretul în practicarea exercițiilor fizice, să contribuie la amenajarea de baze sportive simple și să se ocupe de educația tinerilor sportivi. Statutile populare au datoria să sprijine organele sportive în amenajarea de baze sportive, simple, să vegheze la menținerea celor existente, să se evite desființarea de terenuri de sport cu ușurința cu care s-a făcut uneori acest lucru. Să se respecte H.C.M. Nr. 2190 din anul 1952 care interzice schimbarea destinației bazelor sportive fără aprobarea prealabilă scrisă a Consiliului General al UCFS. Colaborarea tuturor factorilor (U.T.C., sindicate, organizații de pionieri etc.), trebuie să existe permanent la toate nivelurile în regiune, această colaborare să se simtă continuu pentru ca sportul din regiunea Ploiești să fie la înălțimea succeselor pe care oamenii muncii de aici le obțin zi de zi.

În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tov. ANGHEL ALEXE, președintele Consiliului General al UCFS.

„Darea de seamă și discuțiile, pe care le-am ascultat cu mult interes, au subliniat progresele făcute de regiunea Ploiești atît în activitatea sportivă de masă, în cea școlară, cît și în sportul de performanță, care reprezintă o importantă contribuție la îndeplinirea principalelor sarcini ce revin mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Vorbitorul a trecut apoi în revistă cîteva din succesele realizate de mișcarea sportivă în perioada care a trecut de la Conferința pe țară a UCFS din anul 1962, arătînd că a crescut numărul oamenilor muncii și în special al tinerilor care practică exercițiile fizice sau participă la diferitele competiții sportive de masă și că — în același timp — au fost obținute unele succese și în sportul de performanță, reprezentanții țării noastre cucerind în acești ani 12 medalii olimpice, 22 de titluri de campioni mondiali, 19 de campioni europeni, 132 de campioni balcanici și 11 Cupe ale campionilor europeni.

La obținerea acestor realizări — a arătat, în continuare, tovarășul ANGHEL ALEXE — **și-au adus aportul și organele și organizațiile UCFS din regiunea Ploiești care, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, au reușit să cuprindă mai mulți oameni ai muncii, mai mulți tineri în practicarea organizată și sistematică a exercițiilor fizice și sportului, obținînd și unele rezultate bune în creșterea performanțelor la diferite ramuri sportive. Cadrele din regiunea Ploiești au, de asemenea, meritul de a fi crescut și alți sportivi talentați care activează astăzi în alte regiuni, unii dintre ei făcînd parte din echipele reprezentative ale țării.**

Acordăm toată prețuirea acestor rezultate, muncii caracterizată de pricepere și pasiune pe care au desfășurat-o mulți dintre activiștii sportivi, cadrele tehnice, profesorii de educație fizică, instructorii și sportivii din regiunea Ploiești. Dar, în aprecierea generală a dezvoltării sportului ploieștean, va trebui să vedem dacă aceste rezultate răspund în măsura corespunzătoare posibilităților existente și sarcinilor actuale ale mișcării sportive din țara noastră.

Aș vrea să amintesc că principalul obiectiv stabilit de Conferința pe țară a UCFS din anul 1962 a fost cuprinderea unor mase tot mai largi de oameni ai muncii, a întregului tineret, în practicarea organizată a exercițiilor fizice și sportului. Trebuie să spunem că rezultatele înregistrate pînă acum nu ne mulțumesc, că în toate regiunile s-au constatat serioase rămîneri în urmă. Așa cum a rezultat din darea de seamă, ca și din cuvîntul unor delegați și invitați, o situație asemănătoare există și în regiunea Ploiești, ca urmare a faptului că activiștii sportivi nu au folosit toate mijloacele și metodele pentru a convinge masele, îndeosebi tineretul, de necesitatea practicării exercițiilor fizice și sportului — cerință însemnată a vieții noastre sociale.

Este inadmisibil ca în întreprinderi mari, cu mulți tineri, întreaga activitate sportivă să se limiteze la participarea unei singure echipe într-un campionat. Asociațiile sportive de la Uzina de utilaj chimic Ploiești, Steaua electrică Fieni, Uzina de mase plastice Buzău ș.a. poartă desigur, răspunderea principală pentru faptul că sute de tineri, și mai ales fetele, au rămas încă departe de activitatea sportivă. Dar, se pune — în același timp — întrebarea: ce-au făcut consiliile raionale și Consiliul regional UCFS pentru lichidarea acestor stări de lucruri?

Este necesar ca activiștii sportivi, cadrele tehnice, profesorii de educație fizică, instructorii să considere ca o datorie de cinste contribuția cît mai eficientă la întărirea sănătății oamenilor muncii, la dezvoltarea multilaterală a tuturor cetățenilor, la organizarea cît mai plăcută și utilă a timpului liber. Fiecare asociație trebuie să organizeze o cît mai bogată și variată activitate sportivă, dezrădăcinată de orice tendințe de formalism și birocrație. Trebuie să desfășurăm în rîndul părinților și copiilor, al tineretului și al tuturor oamenilor muncii o muncă de convingere; să explicăm necesitatea practicării cu regularitate a sportului. Trebuie mai bine folosite în primul rînd formele simple de practicare a exercițiilor fizice: gimnastica de înviorare, turismul de masă, duminicile cultural-sportive, cicloturismul, demonstrațiile sportive și alte forme simple și larg accesibile de practicare a exercițiilor fizice, să organizăm centre de inițiere în sport.

Una din preocupările principale ale Consiliului General al UCFS a constituit-o, în ultima vreme, îmbunătățirea activității sportive în școli și universități. Referindu-ne la regiunea Ploiești, trebuie subliniat faptul că, îndeosebi după elaborarea Instrucțiunilor comune ale Ministerului Învățămîntului și Uniunii de Cultură Fizică și Sport, există mai multă preocupare pentru cuprinderea elevilor în diferite forme de practicare a exercițiilor fizice și sportului. Cunoaștem și, de asemenea, apreciem și o serie de rezultate obținute de unele școli în organizarea activității competiționale a elevilor. Este lăudabilă munca depusă pentru realizarea unor baze sportive și pentru buna pregătire a echipelor de la Liceul nr. 1 din Buzău, de la liceele 1, 2 și Grupul școlar petrol-chimie din Ploiești, sau de la Liceul „B. P. Hașdeu" din Buzău. De asemenea, ne face multă bucurie să aflăm că în regiunea dv muncesc cu hărnicie, pricepere și pasiune o serie de profesori de educație fizică cum ar fi Mircea Enache din comuna Trestieni, raionul Cîmpina care, fără a avea la dispoziție condiții deosebite, a reușit să descopere și să pregătească cîteva atlete care au obținut rezultate mai bune decît atletele din Ploiești și din alte orașe ale regiunii.

O analiză mai atentă a muncii desfășurate în acest interval de timp ne arată însă că activitatea sportivă din școli este încă departe de cerințele actuale. Din analiza datelor statistice întocmite în urma unui control la 4 din liceele orașului Ploiești — dotate cu baze sportive model și avînd 6—7 cadre de specialitate — rezultă că numai aproximativ 10 la sută din numărul elevilor practică sistematic, în timpul liber, diferite activități sportive. Nu reflectă, oare, această situație o serioasă rămînere în urmă care se cere grabnic lichidată? Cu multe lipsuri se desfășoară încă și activitatea sportivă competițională a elevilor. Am să amintesc doar că gimnastica școlară, acum cîțiva ani pe o poziție fruntașă, este într-un evident regres și că locul XI ocupat în clasamentul neoficial pe regiuni reflectă, de asemenea, dezvoltarea cu totul necorespunzătoare a atletismului școlar. Dar, așa cum au subliniat unii participanți la Conferință, astfel de lipsuri se constată și la alte ramuri de sport.

Trebuie să se acorde mai multă atenție sportului școlar care cuprinde un mare număr de tineri și care constituie principalul izvor de elemente talentate, bine dotate fizic, cu perspective de afirmare în sportul de performanță.

Analizînd apoi contribuția regiunii Ploiești la dezvoltarea activității de performanță din țara noastră, vorbitorul a spus: **Apreciem că există în regiunea dv multe posibilități, încă nefolosite, pentru ca nivelul performanțelor să crească în mai mare măsură, pentru ca în loturile și echipele reprezentative ale țării să se numere în viitor mai mulți sportivi ploieșteni. Pînă acum, prea puțini sportivi din regiunea Ploiești au fost selecționați sau au făcut parte din echipele care ne-au reprezentat țara la competițiile de amploare — Jocuri Olimpice, campionate mondiale, europene, Jocuri balcanice ș.a.**

Această rămînere în urmă reflectă serioase lipsuri în munca consiliilor raionale, a Consiliului regional UCFS, a clubului sportiv Petrolul și a asociațiilor sportive cu secții de performanță, ca și slabul aport și ineficiența colaborării cu toți factorii care au sarcina să sprijine dezvoltarea sportului de performanță. De altfel, Consiliul regional UCFS Ploiești a fost deseori criticat pentru slaba preocupare față de sportul de performanță, pentru tărăgănarea în luarea unor măsuri. Este nevoie de un efort colectiv, de o muncă entuziastă a tuturor activiștilor sportivi, antrenorilor, profesorilor de educație fizică și instructorilor pentru ca, în viitor, contribuția regiunii Ploiești la afirmarea internațională a sportului românesc să fie și mai mare, la nivelul posibilităților și al cerințelor mereu crescînde.

Pentru îndeplinirea tuturor acestor importante sarcini, organele și organizațiile UCFS din regiunea Ploiești vor trebui să-și intensifice, de asemenea, preocupările — împreună cu celelalte organizații de masă și organe regionale, raionale și orășenești — pentru ca baza materială a sportului ploieștean să fie cît mai mult îmbunătățită. Trebuie amenajate cît mai multe terenuri simple pentru ca un număr tot mai mare de tineri de la orașe și sate să aibă posibilitatea de a practica exercițiile fizice și sportul. În același timp, să asigurăm cu grijă și simț de răspundere buna întreținere a bazelor sportive existente și folosirea lor cît mai judicioasă.

Există toate condițiile ca sportul ploieștean să se afirme multilateral, să-și sporească contribuția la realizarea importantelor sarcini încredințate de partid mișcării de cultură fizică și sport. Îmi exprim convingerea că prin munca entuziastă a tuturor cadrelor sportive, activitatea sportivă de masă și de performanță din regiunea Ploiești va înregistra noi și importante succese care să se reflecte puternic în progresul general al sportului românesc".

★

Conferința a ales organele de conducere. În cadrul Biroului consiliului regional a fost reales ca președinte tov. Teodor Constantinescu, *iar ca vicepreședinți au fost aleși* tov. Gh. Manta *și* D. Moldoveanu. *Președinte al comisiei de revizie a fost reales* tov. I. Petrișor.

SCRIMĂ

O etapă viu disputată în campionatul pe echipe

Recent a avut loc la Cluj etapa a doua a campionatului republican de scrimă pe echipe. Prezența pe planșe a formațiilor Steaua și Universitatea București (care au „stat" în prima etapă a campionatului) a făcut ca meciurile să fie viu disputate, mai ales la floretă fete și sabie. Au mai evoluat bine și echipele *Unio Satu Mare* (floretă băieți), *Electroputere Craiova* (spadă) și *Scena Brașov* (sabie).

Îmbucurător este faptul că nivelul de pregătire a echipelor participante a crescut simțitor față de ediția precedentă a campionatului. Acest lucru demonstrează scorurile strînse cu care s-au terminat unele meciuri: Unio Satu Mare — Universitatea Buc. 8—8 (floretă băieți); Universitatea Buc.— Electroputere Craiova 8—8 (spadă); Steaua — Universitatea Buc. 9—7 (sabie). În astfel de situație victorioasă a fost formația care a avut un tușaveraj mai bun. În meciul de sabie dintre echipele Steaua și Universitatea București, sabrerii militari conduceau cu 8—7, dar la tușe stăteau mai bine studenții. Ultimul asalt, între campionul Capitalei *Hariton Bădescu* și campionul de juniori *Iosif Budahazi*, a dat emoții steliștilor. Curajul și siguranța cu care a acționat studentul Budahazi în acest asalt decisiv a pus la grea încercare pe experimentatul Bădescu. În cele din urmă, Bădescu a reușit prin acțiuni subtile să-l „scoată din mînă" pe Budahazi și să puncteze de mai multe ori. Scor: 5—3, iar pe echipe 9—7.

Iată și rezultatele: *floretă fete:* Steaua — Unio Satu Mare 11—5; Steaua — S.P.O.B. 14—2; Universitatea Buc. — S.P.O.B. 11—5; Unio Satu Mare — S.P.O.B. 12—4; Universitatea București—Unio Satu Mare 10—6; Steaua — Universitatea Buc. 9—7; *floretă băieți:* Steaua — C.S.M. Cluj 10—6; Unio Satu Mare — Universitatea Buc. 8—8 (a cîștigat Unio la tușe); Unio Satu Mare—C.S.M. Cluj 9—7; Universitatea Buc.—C.S.M. Cluj 11—5; Steaua — Unio Satu Mare 15—1; *spadă:* C.S.M. Cluj — Universitatea Buc. 9—6; Steaua — Electroputere Craiova 10—4; Steaua — C.S.M. Cluj 9—7; Electroputere Craiova—Universitatea București 8—8 (a cîștigat Electroputere la o tușe); Electroputere Craiova — C.S.M. Cluj 9—6; *sabie:* Steaua — S.P.O.B. 12—4; Universitatea Buc. — Unio Satu Mare 11—5; Steaua — Universitatea Buc. 9—7; Universitatea Buc. — S.P.O.B. 11—5; Steaua — Unio Satu Mare 12—4.

prof. SORIN POENARU

Activitatea medico-sportivă la Cluj

CONVORBIRE CU DR. TITUS CRIȘAN – MEMBRU AL FEDERAȚIEI INTERNAȚIONALE DE MEDICINA SPORTIVA – DIRECTORUL DISPENSARULUI MEDICO-SPORTIV

— Problema principală de care se preocupă cadrele medicale și profesorii de educație fizică care lucrează la Dispensarul medico-sportiv din Cluj — *mi-a spus la începutul discuției tov. dr. Titus Crișan* — este așa-numita echilibrare funcțională, cum îi spunem noi, la sportivii de performanță. Ce înseamnă de fapt acest lucru? S-a observat că practicarea sistematică a unor ramuri sportive aduce după sine modificări în dezvoltarea armonioasă a sportivilor respectivi. Dar, unele sporturi ca: tenisul de cîmp, scrima, gimnastica sportivă, canotajul, din cauza solicitării unilaterale a unor mușchi și nefolosirea altora provoacă foarte frecvent modificări la nivelul coloanei vertebrale, scolioze și cifoze (deviații laterale) etc. Pornind de la aceste observații am supus acești sportivi la un antrenament special de gimnastică medicală în scopul unei dezvoltări armonioase. Sportivii de performanță clujeni și-au dat seama de importanța acestei acțiuni — controlată de cadrele noastre medicale și condusă de către profesori de cultură fizică medicală — și pot spune că marea majoritate a lor sînt acum „pacienții" noștri.

— După cîte știu, activitatea dv. nu vizează numai sportivii de performanță.

— Desigur. Un colectiv de medici și profesori de educație fizică de la dispensarul nostru, sub conducerea tov. dr. Onoriu Cheteanu, se ocupă — de mai bine de 10 ani — de problema pregătirii sportive timpurii a copiilor. S-a observat că ajungînd în clasa a V-a, copiii nu au încă formate deprinderile motrice, nu au o ținută corespunzătoare, nu știu să meargă corect. Din acest motiv 2 profesori de la Centrul de medicină sportivă au fost trimiși la două școli generale de 8 ani, pentru a preda educația fizică timp de un an la clasele I—IV. Rezultatele au fost concludente: copiii aceștia care au făcut sport încă din primele clase, s-au dezvoltat foarte bine, au fost mult mai sănătoși, mulți dintre ei au practicat cu bune rezultate atletismul, gimnastica, luptele etc. Prezentînd aceste rezultate ale noastre la Conferința medico-științifică în probleme de cultură fizică și sport din decembrie 1966 de la Cluj, s-a hotărît ca în orașul nostru să se introducă experimental sportul în cît mai multe școli generale ciclul I. În acest sens vreau să relev activitatea profesorului Fr. Lörinczy, care se ocupă de elevii din cîteva școli. Tot legat de problema sportului în școli și facultăți consemnez și faptul că dispensarul nostru și-a asumat și sarcina centralizării scutirilor de educație fizică din oraș. Am pornit de la ideea că un copil de școală care frecventează cu regularitate cursurile poate și trebuie să practice la un anumit nivel exercițiile fizice, punîndu-se astfel evident problema gimnasticii diferențiate în școli. Copiii care prezentau anumite maladii au fost împărțiți în grupe și supuși la un așa-numit program igienic de gimnastică. Scutiri totale aproape că nu am mai dat (numai acelora ieșiți de curînd din spital după hepatite epidemice sau celor care prezentau cazuri de reumatism acut), astfel că la ora actuală din peste 20 000 de elevi nu avem decît circa 400 care nu practică nici un fel de program de gimnastică. Evidențiez în această acțiune pe profesorii de educație fizică de la Liceul nr. 12, Z. Muji și Pușcașu.

— Ce puteți să ne spuneți despre activitatea de cercetare de la Dispensarul pe care îl conduceți?

— Bazele medicinii culturii fizice la Cluj, ca de altfel în întreaga noastră țară, le-a pus prof. Iuliu Hațeganu care a înființat în orașul nostru încă din 1930 prima Societate Medicală cu Aplicații la Educația Fizică, organizînd tot atunci primul Dispensar sportiv. Mai tîrziu, în 1957 tot ilustrul nostru medic a deschis primul curs de specializare în medicina culturii fizice curs la care au ținut prelegeri mari personalități ca prof. dr. Al. Pop sau acad. prof. dr. Aurel Moga. Astfel se explică și faptul că pentru îmbunătățirea muncii Dispensarului nostru am obținut ca unele cadre din învățămîntul superior medical să primească supranormativul clinic cu locul de muncă la noi. Este cazul unor colaboratori prestigioși ca conf. dr. Laurențiu Tomuș — șeful catedrei de fizio-patologie de la I.M.F., conf. dr. Barbu Cuparencu — șeful catedrei de farmacologie, dr. Victor Pop — șef de lucrări la disciplina medicina culturii fizice, dr. Rodica Daniello de la disciplina de fizio-patologie. Tema majoră de cercetare privește PREGĂTIREA TIMPURIE A COPIILOR PENTRU SPORTUL DE PERFORMANȚĂ. Un colectiv de antrenori pregătește sub redacția dr. Onoriu Cheteanu un manual intitulat „SPORTUL LA COPII ȘI JUNIORI". Din colectiv fac parte Ion Moina și Olivia Simu (atletism), Carol Pop și Albin Morariu (gimnastică), Bela Iordachi (înot), Ștefan Naghi (fotbal), Viorel Cîrligelu (rugbi), Pădureanu și I. Rășcanu (volei). Personal mă preocupă de mai multă vreme problema perioadei de refacere după efort la sportivii de performanță și cea privind aprecierea capacității de efort a sportivilor. De asemenea ne-am propus să ne ocupăm de problema educației sanitare a sportivilor, începînd cu un ciclu de prelegeri despre „cum, cînd și cît trebuie să mănînce un sportiv de performanță", precum și altele.

Interviu consemnat de
TUDOR MIHAI